

[Jørgen Estrup]

Det eneste, det kræver, er, at regeringspartierne formentlig med baggrund i ministerens udtalelser tager et initiativ. Ethvert initiativ vil blive hilst velkomment og vil blive taget op til diskussion. På det grundlag har vi en chance for at få en fornuftig debat. Det har vi ikke, hvis man bruger skældsord.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg forstår nu, at hr. Jørgen Estrup opfatter udtryk som »fortidig« og »forkvaklet« som skældsord. Så tør jeg slet ikke sige, hvad jeg plejer at opfatte som skældsord.

Hvad er jeg ude på? spørger hr. Jørgen Estrup. Jeg er ude på at få en smule bevægelse i tingene, og jeg har oplevet noget meget interessant i dag. Jeg har oplevet, hvordan Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres ordførere, der jo har haft en utrolig indflydelse på ikke blot Danmarks rolle i denne sag, men på hele EF's placering, er blevet meget forargede over, at jeg har tilladt mig her i fuld offentlighed at lægge en række kendsgerninger frem.

Man har sagt, at det burde være sket bag lukkede døre i udvalget; hvis jeg virkelig mente det alvorligt, skulle vi have siddet bag lukkede døre og diskutere det. Det efterlader jo et klart indtryk af, at de to ordførere på en eller anden måde må have en dårlig samvittighed, enten over for sagen eller måske – hvad der selvfølgelig er langt alvorligere for dem – over for deres egne grupper, som de jo tydeligt for enhver, der nu hørte debatten i dag, har trukket ud i nogle uholdbare, fortidige og forkvaklede situationer.

Derfor tror jeg egentlig, det var meget godt, at vi fik denne debat her i dag i fuld åbenhed, så de to ordførere ikke længere skal have mulighed for bag lukkede døre at fastholde en situation låst, som er så urimelig. Så måske debatten i dag kan føre til en bevægelse i tingene, og så er jeg glad for, at jeg valgte så milde udtryk, som jeg gjorde fra mit i øvrigt righoldige vokabularium.

Endelig vil jeg meget gerne her og nu besvare hr. Estrups spørgsmål, om regeringen mener, at virksomheden har behov for en dispensation. Så vidt jeg ved, har virksomheden selv henvendt sig til Udenrigsudvalget med en række argumenter for, hvorfor virksomheden har problemer.

Dertil kan jeg ganske klart sige, at regeringen ikke har grundlag for at betvivle rigtigheden af de oplysninger, virksomheden har lagt frem.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg ved ikke, hvor mange gange det er nødvendigt at sige det, men vi har fra Socialdemokratiets side ikke noget imod offentlige debatter om dette emne. Jeg spørger bare ministeren, hvornår han tager initiativer, der underbygger de redegørelser, som ministeren finder anledning til at komme med.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at ministeren har en anden tærskel for, hvad der opfattes som skældsord, end jeg har. Jeg opfatter »forkvaklet« som et skældsord, men det skal nu ikke skille os ad. Men jeg synes ikke, ministeren skal bruge Folketingets talerstol til at lave citatfusk. Og det var det, der skete.

Jeg begyndte mit indlæg med at sige til ministeren, at jeg var glad for hans indlæg heroppefra. Så skal man ikke komme at sige, at det ønskede jeg ikke. Ministeren ved jo udmærket godt, hvad dette her drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt han på regeringens vegne ønsker at tage et initiativ til at lave en politik, der kan samle Folketinget, eller han ønsker at sprede. Samle eller sprede, det er ministerens dilemma, og det, ministeren har gjort i dag og ved mange andre lejligheder, er at forsøge at sprede.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Pernille Forchhammer og hr. Jørgen Estrup efterlyser et initiativ. Så må det have undgået de to ordføreres opmærksomhed, at jeg i et tidligere indlæg i dag opfordrede Udenrigsudvalget til på sit møde i dag at tage positiv stilling til spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal opretholde sit helt urimelige venteforbehold over for de andre elleves EF-landes genoptagelse af handelen med Sydafrika af guldmonter og stålprodukter. Det er en handel, som formentlig i en del lande for længst er genoptaget, men hvor det, der er det vigtige i denne sag, er, at det politiske signal ikke mindst